

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph. D. ve věci

žalobce: **„ELEMENTS MARKETING GROUP“ SPOLKA Z OGRANICZONA ODPOWIEDZIALNOSCIA**

sídlem KOLISTA 25, KATOWICE, Polská republika

zastoupen advokátem JUDr. Alfrédem Šrámkem

sídlem Ostrava, Českobratrská 1403/2

proti

žalovanému: **Generálnímu ředitelství cel**

sídlem Budějovická 7, Praha 4

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2016 č. j. 17428/2016-900000-304.5, ve věci spotřební daně,

takto :

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobní body:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 6. 6. 2016 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2016, č. j. 17428/2016-900000-304.5 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný změnil rozhodnutí Celního úřadu pro Moravskoslezský kraj (dále jen „správce daně“), platební výměr na pokutu za opožděné tvrzení daně na spotřební daň z minerálních olejů za zdaňovací období březen 2014 č. j. 17491/2/2015/570000-32.5 ze dne 18. 2. 2015 tak, že text „*ukládá podle ust. § 250 odst. 1 daňového řádu*“ nahradil textem „*ukládá podle ust. § 250 odst. 1 písm. a) a odst. 4 daňového řádu*“; ve zbytku platební výměr, kterým byla žalobci vyměřena pokuta ve výši 15 467 Kč, potvrdil. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasil a navrhl rovněž zrušení prvostupňového rozhodnutí.
2. Žalobce namítal, že nebyl povinen podávat daňová přiznání k dani, kterou nebyl povinen zaplatit, neboť přepravované zboží, methylester řepkového oleje - výrobek kombinované nomenklatury 38260010, nebylo předmětem spotřební daně, neboť nebylo určeno pro použití, nabízení k prodeji nebo používání pro pohon motorů nebo pro výrobu tepla, s poukazem na ustanovení § 45 odst. 4 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních (dále jen „zákon o spotřebních daních“). Vydaný platební výměr je tak nezákonný. Žalobce nedaňový účel určení dopravovaného zboží prokázal, správce daně a žalovaný přesto dovodili, že zboží je vybranými výrobky - pohonnou hmotou určenou pro pohon vznětových motorů a vyzval žalobce k podání daňového přiznání ke spotřební dani a následně vyměřil žalobci podle pomůcek spotřební daň.
3. Dále žalobce podrobně rozvedl svou argumentaci k tomu, že předmětné přepravované zboží nebylo vybraným výrobkem, žalobce nebyl povinen podat daňové přiznání, ani zaplatit daň a tedy pokuta za opožděné tvrzení daně nebyla uložena zákonně.

Stanovisko žalovaného

4. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Odkázal na své rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou shodné jako námitky, které žalobce přednesl v odvolání. Žalobce směřuje své námitky do povinnosti daň přiznat a zaplatit, ačkoliv rozhodnutí o uložení pokuty za opožděné tvrzení daně bylo vydáno až po ukončeném vyměřovacím řízení, kdy, byť má k řízení o vyměření daně úzký vztah, se jedná o řízení se zcela odlišným předmětem. Pokuta za opožděné daňové tvrzení vzniká daňovému subjektu přímo ex lege podle § 250 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“) nepodáním daňového přiznání, nebo opožděným podáním ve lhůtě delší než 5 pracovních dnů.

Žalobci byla za zdaňovací období březen 2014 daň ve výši 309 338 Kč vyměřena. Zákonem dané podmínky uložení předmětné pokuty byly splněny a rozhodnutí tak není nezákonné.

Posouzení krajským soudem

5. Krajský soud ve věci rozhodl rozsudkem dne 20. 12. 2017 č. j. 22 Af 47/2015 - 53 tak, že napadené rozhodnutí zrušil, neboť nebylo prokázáno, že dopravovaný minerální olej je vybraným výrobkem, pravomocné rozhodnutí o vyměření daně bylo zrušeno jeho rozsudkem ze dne 20. 12. 2017 č. j. 22 Af 43/2016 - 64, není tedy splněna první podmínka pro to, aby žalobce byl povinen podle § 45 odst. 4 zákona o spotřebních daních podat daňové přiznání a tudíž mu nevznikla povinnost zaplatit pokutu za opožděné tvrzení daně podle § 250 odst. 1 daňového řádu.
6. Tento rozsudek č. j. 22 Af 47/2015 - 53 byl ke kasační stížnosti žalovaného zrušen Nejvyšším správním soudem dne 24. 1. 2019 č. j. 5 Afs 22/2018 - 36, ve kterém Nejvyšší správní soud s poukazem na ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s. uzavřel, že platební výměr vyměřující žalobci daň byl vydán před platebním výměrem vyměřujícím žalobci pokutu a podmínky podle § 250 daňového řádu tak byly splněny; nadto, platební výměr vyměřující žalobci daň dosud zrušen nebyl.
7. Krajský soud opakuje, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odstavec 1 zákona č. 152/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) a ve věci bylo rozhodnuto bez jednání v souladu s ustanovením § 51 odstavec 1 s. ř. s., neboť s tímto postupem oba účastníci souhlasili.

Zjištění ze správních spisů

8. Ze správních spisů krajský soud zjistil, že 14. 3. 2014 provedli pracovníci Celního úřadu kontrolu dopravního prostředku žalobce (RZ: X a RZ: X s kontejnerem X v obci Chotěbuz), kterou bylo zjištěno, že žalobce v uvedeném dopravním prostředku dopravoval od odesílatele SHF TRADE sp. zo.o. methylester pod kódem nomenklatury 38260010 (pro účely zákona o spotřebních daních kód 38249099) v množství 24 930 kg. Příjemcem methylesteru měla být společnost VESARO s. r. o. se sídlem v Brně, místo dodání Nový Jičín. K předmětnému methylesteru řidič dopravního prostředku předložil Mezinárodní nákladní list CMR ze dne 14. 3. 2014, osvědčení o registraci, licenci a smlouvu označenou jako Umowa krotkoterminowa NR 9070147, týkající se přepravy. Řidič neuvedl, k jakému účelu jsou dopravované minerální oleje určeny. Správce daně pojal podezření, že methylester podléhá spotřební dani, odebral vzorky a minerální olej včetně dopravního prostředku zajistil; následně uzavřel, že nemá žádnou pochybnost o tom, že žalobce dopravoval vybrané výrobky, methylester - kód 38249099, který byl určen pro použití pro pohon motoru, výrobu tepla nebo výrobu směsi pro pohon motoru, aniž by prokázal, že se jednalo o vybrané výrobky zdaněné nebo o vybrané výrobky nabyté oprávněně bez daně, či se nejednalo o vybrané výrobky pro osobní spotřebu, a které podléhají spotřební dani, dne 15. 1. 2015 vyzval žalobce k podání daňového tvrzení a po marném uplynutí lhůty pro podání daňového tvrzení rozhodl správce daně podle pomůcek platebním výměrem č. j. 7491/2015/570000-32.5 ze dne 16. 2. 2015. Proti platebnímu výměru podal žalobce odvolání, o kterém odvolací orgán, Generální ředitelství cel, rozhodl dne 17. 3. 2016, č. j. 14789/2016-90000-304.5 tak, že potvrdil postavení žalobce jako plátce spotřební

daně, neboť žalobce dopravoval vybrané výrobky, aniž prokázal jejich zdanění či oprávněné nabytí bez daně a aniž prokázal nedaňový účel užití. Dne 18. 2. 2015 správce daně vyměřil žalobci pokutu za nesplnění povinnosti podat daňové tvrzení, proti tomuto platebnímu výměru podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že uloženou pokutu potvrdil, neboť v řízení o uložení pokuty za nepodání daňového tvrzení spotřební dani nebyl oprávněn hodnotit, resp. přezkoumávat vyměřovací řízení, ale posoudit splnění podmínek pro její uložení podle § 250 odst. 1, 4 daňového řádu, které splněny byly, neboť žalobce nepodal daňové přiznání, ač tak byl ze zákona povinen učinit.

Právní posouzení

9. Podle § 250 odst. 1 písm. a) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, *daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu, nepodá-li daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, ačkoliv měl tuto povinnost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně.*
10. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v citovaném rozsudku č. j. 5 Afs 22/2018 - 36, jehož závěry je krajský soud vázán podle § 110 odst. 4 s. ř. s., z dikce § 250 odst. 1 daňového řádu je zjevné, že pokuta za opožděné tvrzení daně má ve vztahu k vyměřené spotřební dani akcesorický charakter. V daném případě rozhodnutí o uložení pokuty za opožděné tvrzení daně bylo vydáno až po ukončeném vyměřovacím řízení. Pokuta za opožděné daňové tvrzení vzniká daňovému subjektu přímo ex lege již nepodáním daňového přiznání, nebo opožděným podáním ve lhůtě delší než 5 pracovních dnů. Byť má k řízení o vyměření daně úzký vztah, jedná se o řízení se zcela odlišným předmětem. Platební výměr, kterým byla daň žalobci vyměřena poté, kdy správce daně dospěl na základě výsledku prověřování skutečností rozhodných pro stanovení daně k závěru, že žalobci daňová povinnost vznikla, byl vydán dne 16. 2. 2015. Platební výměr, kterým byla vyměřena pokuta, byl vydán až následně dne 18. 2. 2015. V době vydání platebního výměru na pokutu tedy byly zákonné podmínky splněny (bylo rozhodnuto o vzniku daňové povinnosti i o výši daně z ní vyplývající).
11. Žaloba tak není důvodná a krajský soud ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Dalšími námitkami - hodnocením provedených důkazů a rozsahu dokazování vzhledem k vyměření daně podle pomůcek - se krajský soud nezabýval, neboť jejich posouzení je s ohledem na výše uvedené nadbytečné.

Náklady řízení

12. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** přípustné opravné prostředky. To neplatí, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu nebo uplatňuje-li stěžovatel stížní body, které napadají závěry o otázkách, k nimž se Nejvyšší správní soud v předcházejícím zrušovacím rozsudku dosud nevyjadřoval - v tom případě je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 12. března 2019

Mgr. Jiří Gottwald

předseda senátu